

Singulare Pietatis exemplum in Adriano Imperatore miratur Spartianus. Cum enim adoptatus à Trajano moriente, Patris honorem & cultum huic Benefactori deberet; ac is interim inceptas à Parente victorias suâ Virtute consummasset, ut Senatus suffragio dignus judicaretur triumpho: recusavit ipse, ac imaginem Trajani Curru triumphali vexit, ut optimus Imperator, ne post mortem quidem triumphum amitteret dignitatem. Sanè Imperatoriam hanc laudem ut suam faciant Principes, non repugno. Interim quicumque ad aliquem Magistratus gradum sunt evedti, latentem in istâ narratione Virtutem cur minus occupare vel imitari debeant, non video. Cum præsertim in Alma nostrâ ZIT TAVIA non unius tantum Personæ, sed multorum nunc elucescant merita, qui non sibi, non Posteris, quin potius celebratissimis olim Parentibus, Famam & Triumphum acquirunt. Etenim ex quo res mundanas deseruerunt, qui Consularem dignitatem superioribus annis gessisse vel sciuntur vel memorantur; non exigua Filiorum Pars, Paternis his Virtutibus provocata, variam in Ordine Senatorio dignitatem obtinuit, ac hodiernum satis feliciter defendit. Ipsi Triumphis & honore digni, vivere tamen videntur in eorum gloriam, quibus vitam & educationem debent. Quamobrem cum nupera CONSULARIS REGIMINIS Renovatio Consuetudine velut in Legem digressa, nostram quoque GYMNASII Congratulationem requirat; commodissimam huic Solemnitati materiam fore credidimus, si quos Parentes Filii novis meritis faciunt immortales, nostra etiam Juventus, suis declamationibus ornatos,